

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Ordo Ac Series Episcoporum Hildesimensium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

ORDO AC SERIES
EPISCOPORVM
HILDESIMENSIVM.

Ecclesia Hildesimensis, Suffraganea Archiepiscopatus Moguntinensis, à CAROLO MAGNO in prima Fundatione apud Aulam Regiam, in concursu fluviolorum Salæ & Lini, exstrui cœpta, (unde Episcopatus primum Aulicensis dictus fuit,) postmodum à LVDOVICO PIO Imperatore, Caroli Magni filio, in locum, à missa cœlitus nive, *Hildesheim* olim, nunc verò *Hildesheim* dictum, translata; in honorem Beatissimæ Virginis Mariæ est ædificata, circa annum Christi DCCCXIV.

	Anni	
	Sef-	Obi-
	tio.	tus.
I. GVNTHARIVS, primum Aulicensis, deinde, cum translatione suæ Cathedralis Ecclesiæ, Hildesheimensis nuncupatus, laudabiliter præfuit. Condidit hic templum S. Cæciliæ, duabus turribus conspicuum.	21	835
II. REMIBERTVS, alias FREMBERTVS, paucis mensibus præfuit.		
III. EBO, aliis EPP0, natione Gallus, ex Archiepiscopali sua Sede Rheimensi expulsus; operâ S. Ansgarii, Ecclesiæ Hildesimensi præfuit.	12	847
IV. S. ALEFRIDVS, Monachus Corbeiensis, Ordinis S. Benedicti; Basilicam Cathedralē in ampliorem formam exstrui curat. laudabiliter præfuit.	28	876
LEVTHPOLDVS, Monachus, ante confirmationem & consecrationem morte præventus, inter Episcopos non est numeratus.		
V. MARQVARDVS, vir religiosæ & innocentis vitæ, Hamburgi à Sclavis & Normannis, Saxoniam misere vastantibus, trucidatur.	3	880
VI. WIGEBERTVS, insignis Medicus.	4	884
VII. WALDOBERTVS, studiosus in propaganda fide Catholica.	19	903
VIII. GEBEHARDVS, aliis SIGEHARDVS, summa cum laude præfuit.	25	928
IX. DIEDHARDVS, Abbas Hirsfeldensis, fidelissime præfuit.	28	956
X. OCHWINVS, Abbas Cœnobii Bergensis, utilissime præfuit.	30	985
XI. OSBACHVS, Abbas Cœnobii Bergensis.	4	990
XII. GERHARDVS, aliis GERLACVS, vel GARDACHVS.	3	993
XIII. S. BERNWARDVS, aliis BOMBARDVS, miraculis clarus.	31	1024
XIV. S. GOTHARDVS, Abbas Cœnobiorum, Altachensis, in Bavaria, & Hirsfeldensis, in Buchonia, situatorum. Construit Collegiatam Ecclesiam S. Andree in suburbio, Cœnobium S. Mauritii in monte, Monasterium Haldhusense Ordinis S. Benedicti, & Xenodochium pro pauperibus & ægrotis.	14	1038
XV. DIETHMARVS, aliis TIADMARVS, natione Danus.	5	1044
XVI. ASELMVS, aliis ASELINVS, Henrici III Imperatoris Sacellanus.	10	1054
XVII. ECHILO, aliis HE CZILO, Præpositus Goslariensis.	25	1079
XVIII. VDO, Comes de Alvellewen, fideliter præfuit.	34	1114
XIX. BRVNINGVS, Decanus Goslariensis, per mensem præfuit; & non dum consecratus Episcopus, resignat Episcopatū anno Christi MCV.		
XX. BERTHOLDVS, Præpositus Hildesimensis, Monasteria Monachorum & Monialium, quo ad clausuram, reformat.	15	1130
XXI. BERNARDVS, Præpositus Hildesimensis, laudabiliter præfuit.	23	1153
XXII. BRVNO, Decanus Hildesimensis, Episcopale Palatium, in civitate situm, pulchre illustrat.	7	1160
XXIII. HERMANNVS, Præpositus S. Crucis.	13	1174
XXIV. ADOLOGVS, Præpositus Goslariensis.	15	1190
XXV. BERNO, Decanus Hildesimensis. Sub hoc canonizatur S. Bernwardus, Episcopus Hildesimensis. Præposituram Goslariensem magnis proventibus auxit.	8	1198
XXVI. CONRADVS, Philippi Regis Romanorum Cancellarius, Episcopus Lube-		

	Anni	
Lubecensis; eadem Dicecesi desertâ, cum Frederico Barbarossa in Armeniam proficiscitur. redux, Hildesimensi præficitur Ecclesiæ; sed, eam post annum resignans, fit Episcopus Herbipolensis, anno Christi	Sef- Obi- tio- tus.	
M C X C I X.		
XXVII. HARBORDVS, sive HERIBERTVS, fundat Collegium S. Ioannis; multa impignorata redimit, multa ædificat.	9	1208
XXVIII. SIGEFRI DV S, Monachus Ord. S. Benedicti, Monasterii Fuldenfis.	12	1221
XXIX. CONRADVS II, Sacræ Paginæ Doctor in Academia Parisiensi, Decanus Spirensis, & Canonicus Moguntinus. Ordinem Franciscanorum & Dominicanorum in Civitate recipit; utrique Monasterium exstruit. Vnâ cum Henrici Palatini uxore Cœnobium Virginum Winhusense ad fluvium Alleram, Franckenbergense prope Gollariam, fundat. Arcem Episcopalem, & varias Arces, vetustate collapsas, magnis impensis instaurat. Tandem, cum, annis XXI I, Ecclesiæ suæ utilissime præfuisset, resignato Episcopatu anno M C C X L V, reliquum vitæ in Monasterio Dominicanorum peregit.	23	
XXX. HENRICVS, Præpositus Heiligenstadiensis, majori Capitularium voto electus Episcopus, æmulum regiminis habuit Hermannum, Præpositum in Brunswicensi Collegio S. Cyriaci, à minori Capitularium parte electum. Vnde, dum Henricus confirmationem ab Archiepiscopo suo Moguntino, & Regalia à Rege Romanorum, in persona acquirit; Hermannus, in vaso Episcopatu, eum undecim annis detinet; verum, excommunicationis à summo Pontifice infligendæ metu perculsus, cedere cogitur.	4	1275 1261
XXXI. IOANNES, Præpositus S. Mauriti, vir eximie doctus.	4	1261
XXXII. OTTO, Dux Brunswicensis, à Gregorio X Papa confirmatur, &, in eisdem Gregorii & aliorum plurimorum Episcoporum præsentia, Lugduni in Gallia, tempore Concilii Lugdunensis, solemniter consecratur.	18	1279
XXXIII. SIGEFRI DV S II, Decanus Magdeburgensis.	30	1310
XXXIV. HENRICVS II, Decanus Hildesimensis, seditiosos & tumultuantes cives, exstructa Arce Sturegwaldensi prope Civitatem, ad deditionem & obedientiam redegit.	8	1318
XXXV. OTTO II, Præpositus ad S. Mauritium, seditiosos subditos armis compescuit.	16	1334
XXXVI. HENRICVS III, Dux Brunswicensis, postulatur Episcopus Hildesimensis. Contra hunc Pontifex Romanus mittit Ericum, Comitem de Schawenburg; qui, à Nobilitate & Civibus in urbem receptus, eandem XIV annis usque ad mortem tenuit. Exinde Henricus, cum insigni equitatu Urbem ingressus, Cives hac cōditione in gratiam recepit, ut, donec Arx Mariæburgensis, nuper inchoata, perficeretur, Civitas operarios & artifices, in ea laborantes, propriis impensis conduceret. Præfuit, à morte Erici	14	1362
XXXVII. IOANNES Schadlandius, Sacræ Paginæ Doctor, Ordinis S. Domini, ex provisione Apostolica fit Episcopus Hildesimensis. Verum, cum annis duobus præfuisset, resignato Episcopatu, fit Episcopus Augustanus.		
XXXVIII. GERHARDVS, Decanus Hildesimensis, & Episcopus Verdensis, resignato hoc Episcopatu, fit Episcopus Hildesimensis. Fundat extra muros Hildesimenes Carthusiam magnificam. Cum Episcopo Halberstadiensi, pro Ecclesiæ suæ defensione, feliciter pugnat. Assumit tandem Coadjutorem Ioannem, Comitem ab Hoya, Episcopum Paderbornensem.	34	1398
XXXIX. IOANNES, Comes ab Hoya, Episcopus Paderbornensis, & Coadjutor Hildesimensis, mortuo Gerhardo, resignat Episcopatum Paderbornensem, & fit Episcopus Hildesimensis.	26	1424
XL. MAGNVS, Dux Saxonie inferioris, ex Episcopo Caminensi factus Coadjutor Ioannis, eodem mortuo fit Episcopus Hildesimensis.	28	1452
XLI. BERNARDVS, Dux Brunswicensis ac Luneburgensis, primum Coadjutor, deinde, mortuo Magno, fit Administrator Hildesimensis.		
verum,		

	verum, cum annis septem exiguo commodo Ecclesie præfuisset, eandem resignat.	Anni	Obi-
		Ses-	fio.
XLII.	ERNESTVS, infeliciter pugnat contra Brunswicenses. Administrat Ecclesiam	7	
XLIII.	HENNINGVS, multas patitur difficultates; unde, postquam decem annis præfuisset, Episcopatum resignat anno M CCCC LXXXI.	12	1471
XLIV.	BERTHOLDVS, Baro de Landsberg, Episcopus Verdenfis, fit etiam Episcopus Hildesimensis.	10	
XLV.	ERICVS, Dux inferioris Saxonie, Canonicus Colonienfis, cum per annum Ecclesie Hildesimensi præfuisset, eandem, cum consensu Pontificis & Capituli, in fratrem Ioannem resignat anno M D IV.	22	1503
XLVI.	IOANNES, Dux inferioris Saxonie, Erici frater, obtenta confirmatione à summo Pontifice, consecratur Episcopus in Cœnobio Mariæ-rodensi. Postquam annis XXI præfuisset, Episcopatum, cum consensu Capituli, resignat in Balthasarem Merckelium.	1	
XLVII.	BALTHASAR Merckelius, Vicecancellarius Caroli V Imperat. per resignationem Ioannis, fit Episcopus Hildesimensis, cum consensu Capituli, & anno M D XXVIII, in Comitibus Augustanis, Episcopus Constantienfis, accepta possessione, cum Carolo V in Hispaniam & Italiam proficiscitur; redux, Treveri morbo correptus moritur.	23	
XLVIII.	OTHO III, ad preces Caroli V, eligitur Episcopus Hildesimensis. Præfuit annis VI, neque confirmatus neque consecratus. Vnde à Paulo Papa III exautoratur anno Christi M D XXXVII.	3	1531
XLIX.	VALENTINVS de Teutleben, Sacre Paginæ & Legum Doctor, Moguntinensis, Magdeburgensis & Hildesimensis Ecclesie Canonicus, Præpositus Francofurti ad Divum Bartholomeum, Romæ à Paulo Papa III confirmatus, interfuit Comitibus Augustanis, anno Christi M D XLVII habitis.	6	
L.	FRIDERICVS, Holsatiæ Dux, Canonicus Cathedralis Colonienfis, electus ad instantiam Cæsaris, Regis Daniæ, & Augusti Ducis Saxonie; moritur in Vigilia SS. Simonis & Iudæ.	14	1551
LI.	BVRCHARDVS, ex nobili familia de Obarg, Canonicus Hildesimensis, bene præfuit; verum multa ludibria ab hæreticis est perpeffus, moritur III Februarii.		1556
LII.	ERNESTVS, Alberti Bavarie Ducis filius, Episcopus Frisingensis, fit etiam, cum dispensatione Apostolica, Archiepiscopus Colonienfis, Hildesimensis, Leodiensis, & Monasterienfis. tandem, cum consensu Capituli, & Apostolicæ Sedis confirmatione, assumit in Coadjutorem, Ferdinandum, Bavarie Ducem, ex fratre nepotem.	15	1573
LIII.	FERDINANDVS, Bavarie Dux, mortuo patruo suo Ernesto, eligitur & confirmatur Archiepiscopus & Elector Colonienfis, Episcopus Hildesimensis, Leodiensis, Monasterienfis, & postremo Paderbornensis, nec non Abbas Stabulensis, & Præpositus Berchtesgadenfis. Tandem, cum consensu Capituli, & confirmatione Sedis Apostolicæ, ejusdem Nepos, Maximilianus Henricus, fit Coadjutor Colonienfis, Hildesimensis, & Leodiensis. Moritur Ferdinandus Arensbergæ, die XIII Septembris M D CL.	39	1612
LIV.	MAXIMILIANVS HENRICVS, utriusque Bavarie Dux, mortuo patruo, fit Elector Colonienfis, Episcopus Leodiensis, & Præpositus Berchtesgadenfis. Anno M D CLI, die VIII Octobris, cum annum ætatis trigessimum complevisset, à Domino Fabio Chiso, Nuntio Apostolico, nunc S. R. E. Cardinali, Bonnæ in Ecclesia Fratrum Conventualium, solemniter consecratus fuit. deinde, anno Christi M D CLII, in sua Civitate Hildesimensi, solemnem habuit ingressum, & à Statibus & subditis homagium in persona recepit: celebrans etiam novam Synodum, tam Ecclesiasticam quam sæcularem statum, per recrudescens bellum hujus Episcopatus turbatum, iterum in integrum restituit. Cui omnes boni longam in terris & immarcescibilem in cælis vitam apprecantur.	38	1650